

ZANURZENI W SŁOWIE – PROPOZYCJE SPOTKAŃ FORMACYJNYCH

Spotkanie 1

TEMAT: CZY BÓG MÓWI?

Cel: spotkanie z Bogiem i światem, z którym On się porozumiewa

Pomoce: kauczukowa maskotka, Pismo Święte ST, wszelkie rekwizyty piśmiennicze, papiery

WPROWADZENIE:

- Powiedz 10 prawdziwych zdań.
- Pytanie do dyskusji: na czym polega prawda.

To zgodność myśli z rzeczywistością. Weryfikuje się w sprawdzalności w życiu, w zaistnieniu tego, co powiedzieliśmy. Jeśli dotrzemy słowa – uznajemy, że ono się spełnia.

- Potrzebna kauczukowa maskotka, którą można wygniatać na różne strony. Każdy z uczestników wita się z tą maskotką, w wybrany przez siebie sposób.

ROZWINIĘCIE:

Odczytanie w ciszy Rdz 1,1-2,4. Podział – każdy wybiera sobie jeden z dni stworzenia, dobór rekwizytów. Uczestnicy mają przedstawić działanie Boga w tym dniu – Boga artysty.

Następna kolejka – każdy – będąc Bogiem – rozmawia ze swoim dziełem – w oparciu o tekst biblijny – w czasie: przed nastaniem tego dnia, w trakcie tworzenia i po. Wyakcentujemy fakt, że Bóg rozmawia ze stworzeniem, prowadzi dialog. Stworzenie odpowiada stając się i przekształcając na Jego słowo. Jest plastyczne, poddaje się Słowu.

Refleksje własne młodzieży po tej części spotkania – jakie prawdy o Bogu przekazuje nam ten tekst i ta aktywność. Co możesz powiedzieć o sposobie mówienia Boga. Jak reaguje stworzenie na mowę Boga – czy dla nas jest to w jakiś sposób ważne. Czy świat zwleka z odpowiedzią na słowa Boga (godna zauważenia natychmiastowość świata, który w całym swym pięknie ukierunkowany jest na Boga i spełnianie Jego woli).

ZAKOŃCZENIE:

Wypunktowanie najważniejszych treści i uzupełnienie w oparciu o egzegezę (szarytkowo@gmail.com)

Spotkanie 2

TEMAT: ROZMOWA BOGA Z CZŁOWIEKIEM W RDZ 2,4b-25

Cel: rozpoznanie cech dialogu Boga z człowiekiem i przyswojenie sobie miłości w komunikacji

Pomoce: Pismo Święte

WPROWADZENIE:

- Zabawa: siedzimy sobie tu i (np.: „i opowiadamy historyjki” - każdy powtarza wypowiedź poprzednika i dodaje swoją własną).
- Przenosiny w miejsce wybrane przez autora natchnionego dla Rdz 2,4b-25.
Odczytanie tekstu biblijnego w ciszy, indywidualnie

ROZWINIĘCIE:

Analizę Rdz 2, 4b-25 można zrobić w formie słuchowiska – każdy wchodzi w jedną z ról. Dokonujemy transpozycji tekstu – można go rozbudować – na współczesne realia (w jaki sposób te dialogi czy monologi – np.: monolog wewnętrzny Adama, gdy spotyka się ze zwierzętami – brzmiałyby, gdyby miał je wypowiadać współczesny człowiek). Należy wyakcentować: w jakich okolicznościach Bóg rozmawia z człowiekiem, o czym rozmawia, jaki wzajemny stosunek tych osób wyczuwamy, czy i co Bóg ofiarowuje człowiekowi i jakie cele w tym rozpoznajemy – oraz jak ta komunikacja wygląda w drugą stronę: człowiek - Bóg. Warto zachęcić młodych do ponownej transpozycji – tym razem już nie tylko mentalnej, formalnej, lecz też semantycznej – czyli postawić pytanie – jak ten dialog, o takich sprawach wygląda dziś, jakie ma okoliczności, gdzie ma miejsce, jakie konkretne tematy w podobnych okolicznościach są poruszane (w relacji człowiek – człowiek i człowiek – Bóg).

ZAKOŃCZENIE

Można spróbować indagacji: co uważacie, że byłoby warto przenieść w naszą codzienność, ocalić z tych dialogów w Rdz 2,4b-25 dla nas i transportować w nasze relacje.

Spotkanie 3

TEMAT: CZŁOWIEK, GRZECH I BÓG

Cel: poznanie psychologii pokusy i relacji: człowiek – Bóg, człowiek – szatan i człowiek – człowiek w sytuacji grzechu

Pomoce: szachy/warcaby, Pismo Święte

Rozpoczęcie od rozłożenia pionków na szachownicy – mogą być warcaby. Najpierw zaproponowanie młodzieży gry – przy wielu kompletach podział na pary, w przypadku jednego – wspólne kibicowanie dwójce grającej. Określenie jasno czasu gry.

Głośna lektura Rdz 3,1-14a

Potem przełożenie tekstu na pionki – podpisanie pionków aktorami dramatu.

Analiza pod kątem psychologii pokusy (teksty pomocnicze szarytkowo@gmail.com, polecane W. Chrostowski, M. Mróz, „Oblicza kryzysu w Biblii) –podpisywanie pod pionki postaw i emocji poszczególnych postaci występujących w tym tekście, umieszczanie ich na kartkach wokół pionków, można przyjąć konwencje określonego kształtu/koloru kartki dla określonej emocji/postawy/deklaracji. Ważne jest konkretne nazywanie problemów.

ZAKOŃCZENIE:

Wiara rodzi się ze słuchania (Rz 10,17a)

Przedyskutowanie z młodzieżą treści, które oni w tym fragmencie uznają za najważniejsze.
Jeszcze jedna partyjka warcaby/szachów. Wskazanie na fakt, że ten, kto gra razem z Bogiem
– zawsze wygrywa. Słuchanie innych podszeptów nie prowadzi do niczego dobrego.

SPOTKANIE 4:

TEMAT: RADOSNEGO DAWCĘ MIŁUJE BÓG

Cel:

Pomoce:

WPROWADZENIE:

Każdy na to spotkanie przynosi prezent za 3 PLN, dowolny. Ważne, by nikt nie zapomniał. Prowadzący przypina do każdego z prezentów numer losu, nie ujawniając i umieszcza wszystkie prezenty w jednym koszyku. Losowanie odbędzie się na koniec spotkania.

ROZWINIĘCIE

Wprowadzenie w temat: dziś będziemy mówić o obdarowaniu. Odczytanie w ciszy Rdz 4,1-16. Prośba, by młodzi wypowiedzieli wszystkie myśli, jakie nasuwają im się podczas lektury tej perykopy, włącznie z buntem wobec decyzji Boga, zastrzeżeniami i pytaniami. Podczas dzielenia nie komentujemy i nie naprostowujemy, pozwalamy na luźną dyskusję.

Poddanie pytania: kto kogo w tym tekście obdarowuje. Wyliczenie wszystkich osób, umieszczenie kartek z ich imionami przed oczyma grupy.

Komentarz w oparciu o tekst pomocniczy (teksty pomocnicze szarytkowo@gmail.com, polecane W. Chrostowski, M. Mróz, „Oblicza kryzysu w Biblii). Wyakcentowanie semantyki słowa: pierwociny i faktu, że Bóg ceni autentyczność, szczerość i zaangażowanie ponad wszystko.

ZAKOŃCZENIE:

Zapowiedź następnego tematu: czy Bóg nas karze? Zachęta do myślenia podczas modlitwy i zastanowienia się co kryje się w mojej głowie podczas momentu przygotowania darów na Mszy św., a co mógłbym wówczas Bogu złożyć jako szczerą ofiarę. Może jakąś moją słabość?

c.d.n. s. Joanna Nowińska SM

***Pomocnicze komentarze biblijne – na szarytkowo. Warto przeczytać je przed spotkaniem, aby ukierunkowywać młodzież w trakcie refleksji i ubogacać ich wypowiedzi. Można również po biblijnej interpretacji tekstu przez młodych – podać im odpowiednio przygotowane fragmenty komentarza – i poprosić o ich odczytanie i refleksję.